

EXCLUSIEF

• Stephen King neemt tijdens zijn grote persconferentie in Parijs alle tijd voor de fotografen.

FOTO: APF

Het licht van Stephen King

**Terug
maar
Overlook
hotel**

Sommige kinderen hebben dembeeldige kameradjes. Het vriendje van Abra leeft niet in haar eigen fantasie, maar zit in het hoofd van Dan Torrance. We herinneren ons Torrance als het kleine jongetje met het derde oog in Stephen Kings bestseller *The shining*, indertijd verfilmd met Jack Nicholson als conterege van het Overlook hotel. Geesten dreven hem tot waanzin en Dan's overlevde de nachtmerrie maar niet.

Niet helemaal schadevrij: hij leerde de boosaardige geesten uit het verdoemde hotel te bedwingen en op te bangen, maar hij kon moeilijke omgang met zijn paranormale vermogens. Verdindingen kon hij ze niet, wel verdrienvouwen. Wazig of niet, zijn levenspad leidt naar het plaatsje Frasier, waar de voormalige alcoholist de erenman dr. Sleep krijgt, als hij stervende behandeld wordt oversteken. Er wacht hem nog een belangrijke taak. Abra meldt zich in zijn hoofd.

Omslagpunt

Voor het eerst als baby. Later als kleuter, als ze een vriendje ziet in Tony, het ventje dat indertijd ook Danny terzijde stond. Duikelijk is dat Abra dezelfde vermogens heeft als Dan Torrance. Om die reden hebben Rose de Hoed en haar gezellen van de Ware Knoop het op Abras voorzetten. Ze zijn als rondreizende vampiers, niet uit op bloed, maar op 'stroom' of 'licht' zoals Dan Torrance het vindt. In eerste instantie werkt Stephen King synchroon met zijn eigen verzijsers met hun eigen verleden en hun tradities. Maar de levensenergie van bijzondere kinderen zijn hun voedsele en de moord op een honkballegend jongetje is een onbegrijpelijk. Abra wil wrak en Rose wil háár.

Dat leidt tot een finale op de plek waar het ooit begon: het kwandaardige terrein van het voormalige Overlook hotel. Passend bij het vervolg op het eerste avontuur van de toen kleine Dan Torrance. Ook dit keer vormt de nuichere tijd van Stephen King een goed kader voor de paranormale gebeurtenissen. Voor wie bijzondere geestelijke vermogens ontdekt als kind, is *De Ware Knoop* niet bedoeld. Ook gelovelingen moeten zoiets als voorbestemming kunnen accepteren. Dan is de strijd van Dan Torrance en Abra tegen de machtige Koese de Hoed spannend en soms zelfs ontroerend.

Eric Koehn
★★★★★

Het licht van Stephen King

• Jack Nicholson speelde een hoofdrol in *'De shining'* van Stanley Kubrick, waar Stephen King niet tevreden over was.

• Tom Hanks speelde een hoofdrol in *'The green mile'* (*The green mile*).

raan, en als het dan eindelijk lukt, kan je niet naar binnen kijken, want de ramen zijn al tijd van getint glas. Je hebt dus geen idee wat er binnen allemaal gebeurt. Ik dacht: als er ooit een Kwade Macht door Amerika zou trekken, dan rijden ze in die dingen."

Veel van zijn fans kwamen in contact met zijn werk toen ze kinderen waren. "Ik krijg zoveel brieven waarin staat: 'Mijn moeder zei dat ik te jong was om *De shining* te lezen. Dus haalde ik het steekem uit de boekencast, en las het 's nachts, onder de dekens met een zaklamp.' Maar inmiddels zijn we bijna veertig jaar verder. Die kinderen zijn opgegroeid. Ze weten dat ik de mens met *Dr. Sleep* niet zou kunnen jagen als het *De Shining*, maar ik heb mezelf ook nooit in de eerste plaats gezien als horroschrijver. Ik zie mezelf als iemand die verhalen vertelt en een snaar wilt raken bij de lezer."

Stiekem 's nachts De shining lezen

King: "De leden van *De Ware Knoop* rijden rond in camper. Ik heb een hekel aan die dingen. Je kunt ze nooit passeren, en als het dan eindelijk lukt, kan je niet naar binnen kijken, want de ramen zijn al tijd van getint glas. Je hebt dus geen idee wat er binnen allemaal gebeurt. Ik dacht: als er ooit een Kwade Macht door Amerika zou trekken, dan rijden ze in die dingen."

Maar ik wilde dat hij weer gezond zou worden, iets wat Jack Torrance niet lukte. Ik wist niet eens dat Alcoholics Anonymous bestond toen ik *De shining* schreef. Daarom komen ze er ook niet in voor. Jack klopt nooit bij hen aan. Ik dacht: wegeven zijn zoem een kans. Dens kijken hoe dat uitloopt."

En daar verscheidt de bad guys', want uiteindelijk is alcohol niet het enige waarmee Danny, inmiddels Danny, te kampen heeft. De slechterikken worden verpersoonlijkt door een groep nagenoeg onsterfelijke lieden die zich De Ware Knoop noemt. Ze worden zich met kinderen die het licht hebben. Een van die kinderen is Abra Stone, een jonge tiener die in Dan een mentor vindt.

King: "De leden van *De Ware Knoop* rijden rond in camper. Ik heb een hekel aan die dingen. Je kunt ze nooit passeren, en als het dan eindelijk lukt, kan je niet naar binnen kijken, want de ramen zijn al tijd van getint glas. Je hebt dus geen idee wat er binnen allemaal gebeurt. Ik dacht: als er ooit een Kwade Macht door Amerika zou trekken, dan rijden ze in die dingen."

eens veel werk kunnen zijn, meer dan waar ik zin in heb," King gooide de dertien pagina's die hij had weg, maar zijn vrouw haalde ze eruit. "Ze heeft een bepaalde manier van glimlachen als iets haar amuseert. Haar mond gaat aan één kant een beetje omhoog en er verschijnen kleine kutjes in haar wangjes. Ik zei: 'Waarom glimlach je?' Ze zei: 'Omdat ik typos zoals deze meisjes kende toen ik op de middelbare school zat.' Ik zei: 'Vind je het goed?' Zij: 'Het is te goed om weg te gooien. Je zou er mee verder moeten gaan.' Ik zei: 'Wij! Je me ermee helpen? Met de details, hoe de dingen gaan in de meisjeskeelkamer, en zo. Ze zei dat ze dat wel wilde en hield woord. Dus schreef ik het af."

De rest is geschiedenis. *Carrie* werd geen kort verhaal, maar een roman. Na een behaalden voorschot voor de reeds editie werden de poekertreken voor 400.000 dollar verkocht aan het Amerikaanse uitgeverij. In de bijna veertig jaar daarna volgden meer dan vijftig boeken, waaronder *Bezetten stad*, *De shining*, *De diepte dleemra*, *Ogen van vuur*, *Cujo*, *Christine*, *Het, Mrs. T*, *De beproving*, *De groene slijp*, *Lasey's verhaal* en *22/11*.

Gaan de weg te gooien? "Verder was ik op de hoogte van de geschiedenis van een meisje dat op school zo erg was gepest dat ze zelfmoord pleegde door zich te verhangen. Ik besloot er simpel verhaal te schrijven: een meisje wordt ongesteld, haar klasgenoten lachen haar uit en zij gebruikt haar paranormale gaven om ze allemaal te vernietigen. En al te personges waren vrouwen. Ik wilde mijn moeder, haar zus, maar het idee van een jongeman die over jonge meisjes schrijft, dat leek me heel lastig. Dus besloot ik dat ik iets anders zou moeten schrijven. De reden: als ik het af zou maken, zou het te lang zijn voor een van de mannenbladen, maar ik dacht ook: dit zou wel-

at Stephen King een razend populaire schrijver is, behoeft geen toelichting. Wereldwijd werden er van zijn boeken meer dan 400 miljoen exemplaren verkocht. Een indrukwekkend aantal daarvan werd succesvol verfilmd.

Maar dat zijn status zo groot is dat er tijdens zijn eerste officiële bezoek aan Frankrijk meer buitenlandse pers is toegestroomd voor de persconferentie dan bij die van Colin Powell tijdens de eerste Golfoorlog is ook voor de auteur moeilijk te bewaaren.

"Ik begrijp het niet", zegt King, gekleed in een wollen trui, een blikke Coca-Cola light binnen handbereik. "Ik ben maar een oude algedruide schrijver. Maar geweldig dat jullie er allemaal zijn. Ik voel me net Justin Bieber."

Drie dagen later is de jalg goeddeels verdwenen en het blikt Coca-Cola vervangen door een Diet Pepsi. "Nederland", zegt Stephen King. "Dat is grappig. Niet zo lang geleden las ik *Het daver* van Herman Koch. Hij was bezig mijn lijstje met favoriete boeken van de afgelopen tijd samen te stellen voor Entertainment Weekly en dat boek viel niet buiten de selectie. Maar ik vond het erg goed. Doortrap..."

Heet Stephen King in de afgelopen dagen nog teruggelooft aan de woorden van zijn moeder? "Ze voedde hem in haar eenfje en onder moeilijke omstandigheden op. Toen hij verkondigde schrijver te willen worden, raande ze hem aan zijn onderwijsschool te verlaten. Want misschien zou hij later nog eens willen trouwen en een zolderkamer op de Linkeroever in Parijs is alleen romantisch voor een vrijgezel.

Carrie

King glimlacht. "Ja, ik heb meer dan eens aan haar woeder gedacht. Toen we in de auto zaten, vroeg ik mijn Franse uitgever wat de Linkeroever was (een verzamelpunt van kunstenaars in de jaren dertig, red.). Daar had mijn moeder het altijd over. Ik vond dat ze niet vroegrijdig gestorven was. Omgeveert drie maanden voordat mijn debut *Car-*

• Voor veel mensen was Sissy Spacek in de verfilming van Kings boek *Carrie* het toppunt van horror.

De tijd waarin King in de greep was van zijn verslavingen is alomtegenwoordig, maar het is duidelijk dat hij in zijn nieuw roman *Dr. Sleep*, het vervolg op *Klassieker De shining*, putte uit zijn ervaringen als zware drinker. In *Dr. Sleep* wordt de lezer herenigd met Danny Torrance, het toelicht uit *De shining* dat de meestemensen op het netvlies staat al zilver door King bekrutseerde verfilming van Stanley Kubrick. Stephen King: "Lezers bleven maar vragen: 'Hoe ging het verder met Danny uit *De shining*'? Zelf wilde ik dat ook graag weten. Danny is een kind dat is opgevoed door een alcoholist. Vaak zeggen zulke kinderen: 'Ik ga later nooit doen wat mama of papa deed,' maar vervolgens staan ze toch ineens met een glas in hun hand, of slaan hun kinderen. Ik was benieuwd hoe Danny vasterechtgekomen, maar dat alleen was niet voldoende voor een boek."

Toen las hij een verhaal over een kat in een zorgcentrum in Rhode Island. "Het is een kind die aanvoelt wanneer mensen dood zullen gaan. Meer dan vijftig keer neseide hij zich op een kamer van iemand die op sterven lag. Ik dacht: als ik zo iets kan doen met Danny Torrance, en hem zijn licht jaagt geprieken om mensen bij te

Financieel
Plaatje 16 2513 AF Den Haag

Na meer dan 100 jaar deuren sluiten!

Uitruimte
de gehele collectie met 35% korting